

[Alfred Jensen.]

arbejderne, der for nogle år siden blev tjenestemænd, da de gik bort fra timelønsordningen og blev månedslønnede, gjort gældende, at de løfter om advancementsmuligheder, der blev givet, da man gik over til denne ordning, ikke er blevet indfriet. En forudsætning for, at man gik bort fra den bedre timelønsordning og blev ringere lønmæssigt stillet, var netop, at der blev stillet sådanne advancementsmuligheder i udsigt. Jeg beder derfor om, at dette spørgsmål bliver taget op til overvejelse i udvalget.

Johs. Christiansen: Det går vel nok an at sige, at det er et stort antal nye normeringer, det foreliggende lovforslag møder med — det skal jeg dog ikke komme nærmere ind på. Men selv om dette indtryk har fæstnet sig, vil jeg alligevel gerne med nogen beklagelse konstatere, at 3 stillinger, som jeg i hvert fald havde regnet med at finde på dette normeringslovforslag, ikke findes dér. Det drejer sig om administrationschefen for blindeforsorgen, forstanderen for blindeinstituttet i København og forstanderen for blindeinstituttet i Rejsnæs. Hver for sig stiller disse tre embeder meget store — jeg tør roligt sige overordentlig store — krav til deres indehavere. Opgaverne er, takket være de senere års store, men også lykkelige udvikling på disse områder, stadig vokset, sidst i kraft af loven af 1956 om foranstaltninger for blinde og svagsynede, hvorved kravene om yderligere rationalisering og intensivering forstærkedes mærkbart. At disse krav i ganske særlig grad lægger yderligere arbejdsbyrder på lederne, vil næppe nogen kunne bestride. Alligevel lader man vedblivende begge de nævnte forstandere blive stående på en grundløn, der ligger vistnok ca. 1 500 kr. under den grundløn, forstanderne ved statens skoler for døve og talelidende oppebærer og har oppebåret, så vidt jeg husker, lige siden gennemførelsen af tjenestemandsløven af 1946.

Det forekommer mig, at denne forskelsbehandling tager sig temmelig urimelig ud, og det kan hverken være arbejdets art eller dets omfang, der begrunder en sådan forskelsbehandling. Om der i det hele taget kan gives nogen acceptabel begrundelse for den,

stiller jeg mig indtil videre lidt tvivlende over for.

Hvad administrationschefens lønforhold angår, er stillingen ifølge de oplysninger, jeg har indhentet, følgende: ved tjenestemandsløven af 1946 blev der tillagt ad modum en række af socialministeriets ressortchefer et bestillingstillæg på 1 200 kr. Kun én ressortchef under nævnte ministerium, administrationschefen for blindeforsorgen, fik ikke et sådant tillæg. Refsnæs-instituttet er blevet meget stærkt udbygget i de senere år, og man står over for en stor ombygning og udvidelse af instituttet i København. Individualiseringen af blindes erhvervsuddannelse er skredet meget stærkt frem, direkte kontakt med landets øjenlæger er skabt, der er dannet en forældreorganisation, trykkeri og bibliotek under instituttet i København er udskilt fra instituttet og henlagt direkte under administrationschefen, nyordningen med hensyn til blindekonsulenterne er kommet til, ligesom der foregår et voksende samarbejde med musikkonserveratoriet, handelsskoler o. lign., med sociale udvalg, arbejdsanvisningskontorer, invalideforsikringen, betydende faktorer inden for erhvervslivet, de private blindefilantropiske organisationer og institutioner, tilsyn med elever under uddannelse hos private samt med blinde, der for offentlige midler etableres som selvstændige erhvervsdrivende — alt dette og mere til skal nok fylde en samvittighedsfuld embedsmands arbejdsdag.

Man kan vist levende forestille sig — i hvert fald har jeg for min del kunnet det — arten af de følelser, som denne embedsmand, med fuld berettigelse i øvrigt, vil kunne fristes til at nære ved tanken om den separate lønpolitik, som han, sammenlignet med sine embedsbrødre, har været genstand for i ca. 11 år. Jeg har ikke fået efterforsket oprindelsen til begrebet „bestillingstillæg“, men jeg kunne tænke mig, at det i hvert fald har en vis forbindelse med ydelse af en erkendtlighed over for tjenestemænd, hvis bestillings-, d. v. s. arbejdsområde, antager en stadig voksende størrelsesorden.

Chefen for blindeforsorgen har gennem årene fået et stadig voksende arbejdsområde, og derfor vil jeg meget gerne henstille, at det udvalg, der nu skal behandle